

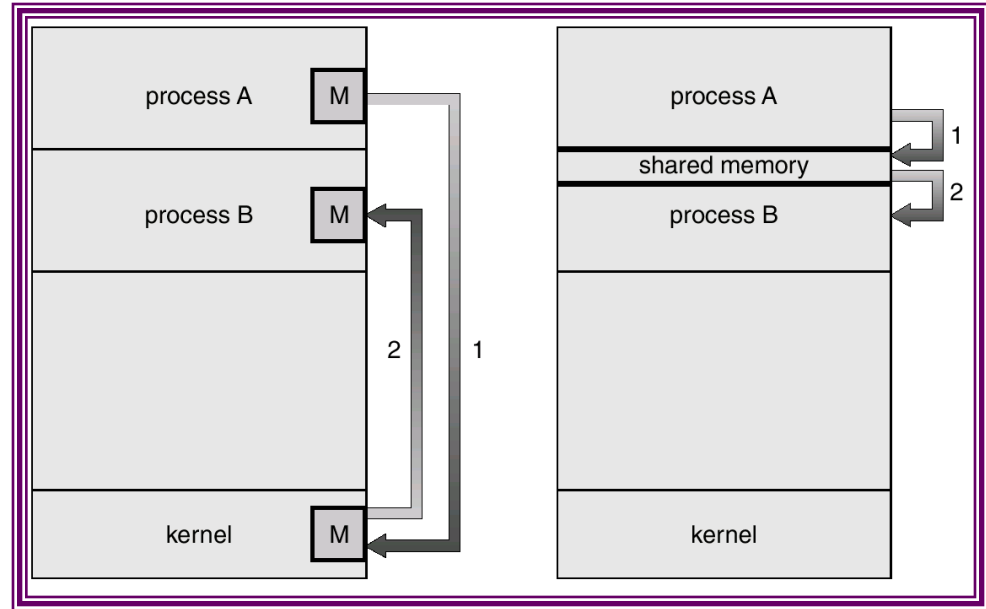
Interprocess communication

- **Interprocess komunikacioni mehanizam** dozvoljava procesima da:
 - ☞ razmenjuje podatke
 - ☞ sinhronišu izvršavanje
- Već smo razmatrali razne **forme IPC** kao što su:
 - ☞ **pipes**
 - ☞ **named pipes**
 - ☞ **signali**
- **Pipes (unamed)** imaju nedostatak što za njih znaju samo procesi koji su **naslednici** procesa koji je obavio **pipe SC**, ostali procesi ne mogu pristupati tom unamed pipe-u, **nema komunikacije**.
- Mada **named-pipes** dozvoljavaju procesima koji nisu povezani sa pipe-om da komuniciraju, **oni se ne mogu generalno koristiti preko mreže**, kao što ne **dozvoljavaju višestruke IPC**. Nemoguće je naterati named pipe da obezbedi privatni kanal za par komunikacionih procesa.
- Procesi mogu komunicirati slanjem signala preko kill SC, ali cela poruka je samo "**signal number**".

Interprocess communication

- Ovo poglavlje opisuje druge forme IPC.
- Počinje sa ispitivanjem **proces tracing**, gde jedan proces prati (trace) i kontroliše izvršavanje drugog procesa,

- **System V IPC paket:**
- **poruke**
- **shared memory**
- **semafori**

- Objašnjavaju se tradicionalni metodi za IPC po mreži, i
- na kraju se daje user-level pregled za **BSD socket**.
- Ovde se ne diskutuju mrežni protokoli, adresiranje, name servisi.

System V IPC

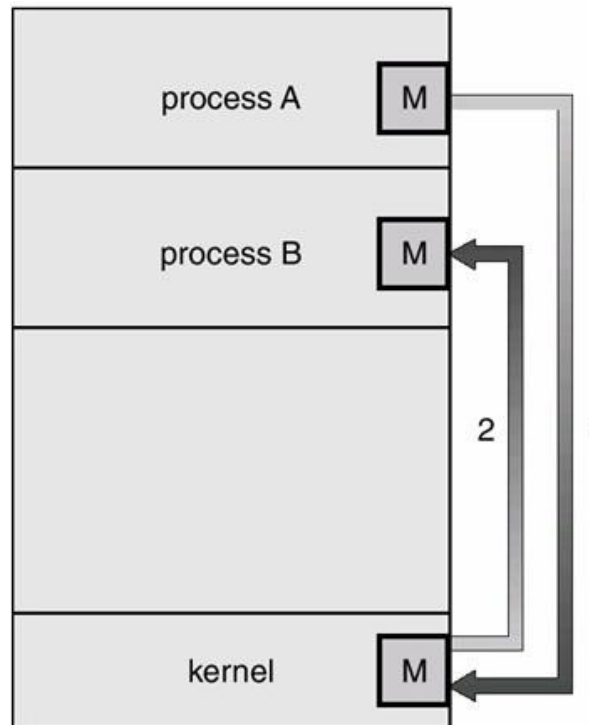
- UNIX System V IPC paket sastoji se od **3 mehanizma**:
 - ☞ **poruke** dozvoljavaju procesima da šalju formatirane nizove procesima
 - ☞ **shared memory** dozvoljava procesima da dele delove svojih adresnih prostora
 - ☞ **semafori** dozvoljavaju procesima da sinhronišu svoja izvršavanja
- **Svaki mehanizam** sadrži **tabelu** čiji **ulazi** opisuju **sve instance mehanizma**
- Svaku **ulaz** sadrži **numerički key**, koji je ime izabrano od strane usera
- **Svaki mehanizam** sadrži **get SC** za kreiranje **novog ulaza** ili da **dobijanje postojećeg ulaza** i parametre za SC koji **uključuju ključ i flagove**.
 - ☞ Kernel pretražuje odgovarajuću **tabelu** za ulaz koji sadrži zadati **key**.
 - ☞ Procesi mogu pozvati **get SC** sa ključem **IPC-PRIVATE** da obezbede **potpuno novi neiskorišćeni ulaz**.
 - ☞ Procesi mogu postaviti **IPC_CREAT** bit u flag polju da kreiraju novi ulaz ako **takav sa zadatim ključem ne postoji**, a mogu da forsiraju objavu greške postavljenjem **IPC_EXCL** i **IPC_CREAT** flagovima, **ako takav ulaz već postoji**.
 - ☞ **SC get vraća** kernel-chosen **deskriptor** za korišćenje u drugim SC i **get** je analogan FS SC(open i creat)

System V IPC

- Za svaki IPC mehanizam, kernel koristi sledeću formulu da **nađe index** u tabelu data struktura iz deskriptora
- **$\text{index} = \text{descriptor} \% [\text{number of entries in the table}]$** **[modulo]**
- Na primer, ako tabela za message struktura **sadrži 100 ulaza**, deskriptori **za ulaz 1** su 1, 101, 201.
 - ☞ Kada proces uklanja ulaz, kernel inkrementira deskriptor dodeljen za broj ulaza u tabeli: inkrementirana vrednost postaje novi deskriptor za ulaz kada se ponovo pozove get SC.
 - ☞ Procesi koji pokušavaju da priđu ulazu sa svojim starim deskriptorom dobijaju otkaz (fail). Na primer, ako je deskriptor dodeljen sa (ulazom 1) =201, pa se ukloni, kernel mu dodeljuje novi deskriptor, 301.
- Svaki IPC ulaz ima **zaštitnu strukturu**, koja uključuje user ID i grupni ID procesa koji je kreirao ulaz, a UID i GID se setuju preko control SC i **rwX** za vlasnika, grupu i ostale.
- Svaku ulaz sadrži **druge statusne informacije**, kao što je **PID procesa** koji je zadnji ažurirao ulaz (send a message, receive a message, ..) i **vreme kad se update dogodio**.
- Svaki mehanizam ima **"control" SC**, da postavi **upit na ulaz**, da postavi statusne informacije ili da ukloni ulaz iz sistema. Kada proces postavi upit za status ulaza, kernel proverava da li proces ima r pravo i kopira podatke iz ulaza u user prostor. Slično, da bi se postavili parametri ulaza, kernel verifikuje da li je UID procesa = UID creator-a ili je UID=root (w pravo nije dovoljno, može samo vlasnik). Kernel kopira user data u ulaz, postavljajući UID, GID, prava, i druga polja zavisno od mehanizma. Kernel ne menja vlasnika ulaza, a samo vlasnik ili root mogu ukloniti ulaz.

Messages

- Postoje 4 SC za poruke:
- **msgget**: vraća (ili kreira) MD (message descriptor) koji označava MQ (message queue) za korišćenje u drugim SC
- **msgctl**: ima opcije za **setovanje i čitanje parametra MD**, a ima i opciju da ukloni MD
- **msgsnd**: šalje poruku
- **msgrcv**: prima poruku

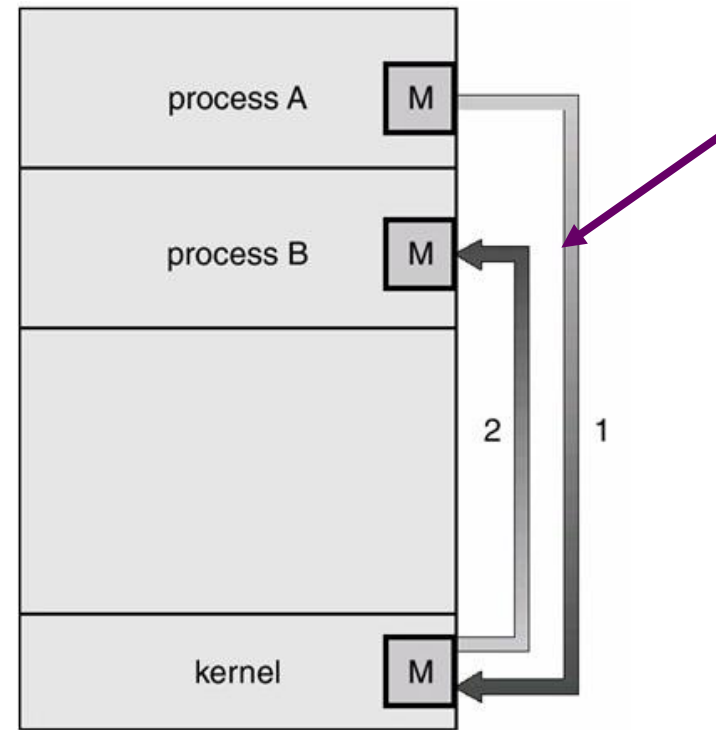

msgget SC

- Sintaksa za msgget SC je:
- `msgqid = msgget(key, flag);`
- gde je
 - ☞ `msgqid` deskriptor koji vraća SC,
 - ☞ `key` i `flag` imaju semantiku opisanu kao za get SC.
- **Kernel čuva poruke na linkovanoj listi (queue)** za deskriptor i koristi msgqid kao index u polje **MQH (message queue headers)**.
- U dodatku IPC permissions polja, **queue struktura** sadrži sledeća polja:
 - ☞ pointer na prvu i zadnju poruku u linkovanoj listi
 - ☞ broj poruka u ukupna broj data bajtova na linkovanoj listi
 - ☞ maksimalni broj data bajtova koji mogu biti na linkovanoj listi
 - ☞ PID ove poslednjih procesa koji su slali ili primali poruke
 - ☞ TS (time stamps) poslednjih msgsnd, msgrcv i msgctl operacija
- Kada **user pozove msgget** da kreira novi deskriptor, kernel pretražuje message queues da se vidi ima li neki ulaz taj key. **Ako nema ulaza za zadati ključ**, kernel **alocira novu queue strukturu**, inicijalizuje je, i vraća **msgqid useru**. U protivnom, **provere se prava pristupa i vraća se**

msgsnd

- Proces koristi msgsnd SC da pošalje poruku:
- `msgsnd(msgqid, msg, count, flag);`
- gde je
 - ☞ `msgqid` deskriptor koji vraća msgget SC,
 - ☞ `msg` je pointer na **strukturu** koja se sastoji od
 - 📄 user-chosen integer tip i polja od karaktera,
 - ☞ `count` daje veličinu data polja, a
 - ☞ `flag` specificira akciju koju kernel preuzima ako se prekorači interni bafer space.

algorithm msgsend

■ algorithm msgsend /* send a message*/

☞ input:

- 📄 (1) message queue descriptor
- 📄 (2) address of message structure
- 📄 (3) size of message
- 📄 (4) flags

☞ output: number of byte sent

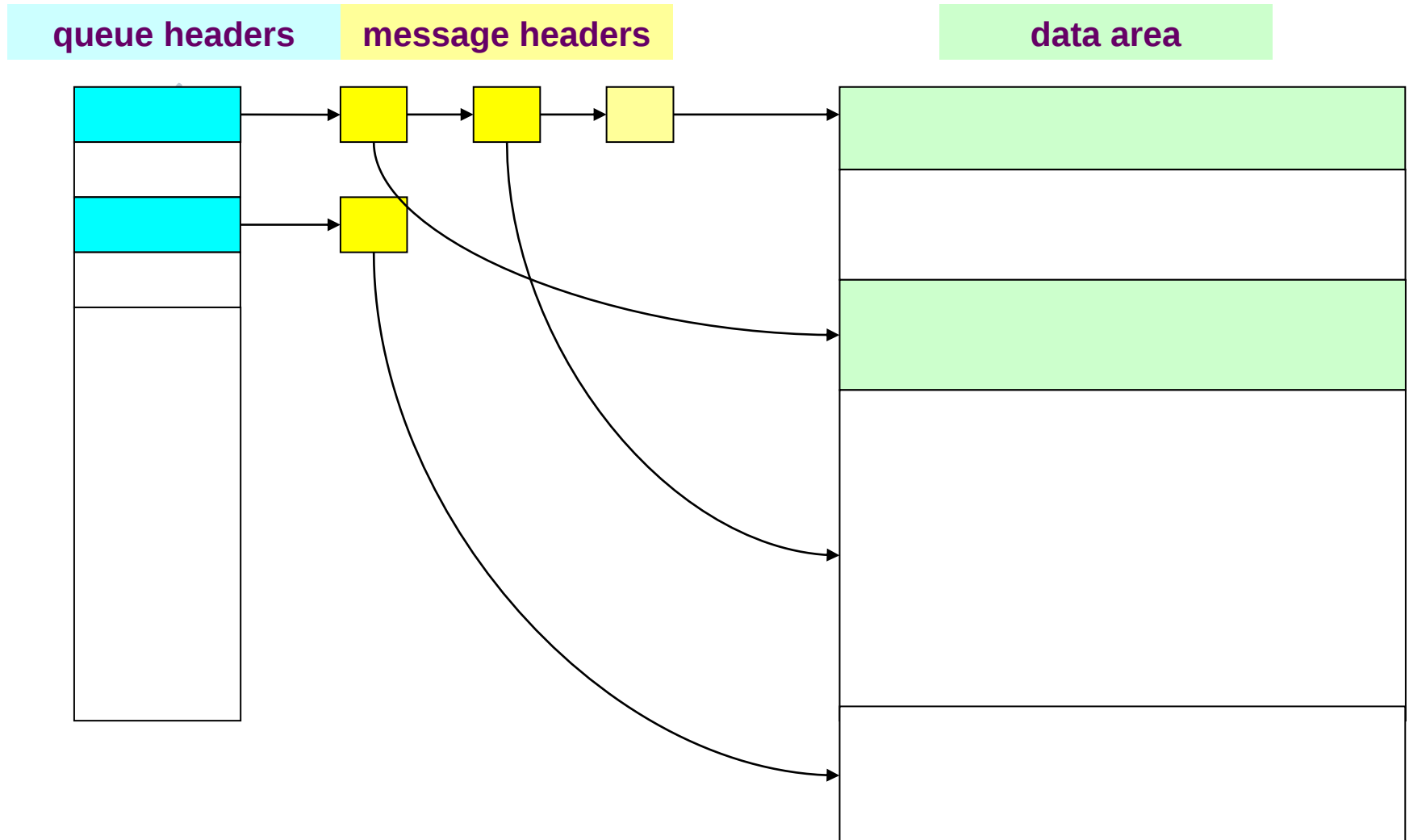
- { check legality of descriptors, permission;
- while(not enough space to store messages)
- { if(flags specify not to wait) return;
- sleep(until event enough space available);}
- get message header;
- read message text from user space to kernel;
- adjust data structure:
 - ☞ enqueue message header;
 - ☞ message header points to data, count, time stamps, PID;
- wakeup all processes waiting to read message from queue;
- }

msgsnd

- Kernel proverava
 - ☞ **da li sending proces ima w** pravo na **MD**,
 - ☞ **da li dužina poruke ne pravazilazi sistemski limit**,
 - ☞ **da li MQ ne sadrži suviše bajtova**, i
 - ☞ **da li je tip poruke +integer**.
- **Ako svi testovi prođu**,
 - ☞ kernel alokira prostor za poruku iz mape poruka i
 - ☞ kopira data iz **user space-a**.
- Kernel alokira MH i stavlja ga na kraj **linkovane liste MQH**
 - ☞ **upisuje tip poruke i veličinu u MH**
 - ☞ **postavlja MH da ukazuje na message data i**
 - ☞ **ažurira različita statistička polja** (broj poruka i bajtova u MQ, TS i uid sendera) u queue header
- Kernel zatim **budi procese koji spavaju**, čekajući da poruke stignu u MQ
- Ako broj bajtova **prekorači queue limit**, proces spava sve dok se druge poruke ne izbace-read iz queue.
- Ako proces specificira flag **IPC_NOWAIT**, on se vraća bez error uslova.

MQH, MH, messages

- Slika prikazuje poruke na **MQ**, prikazuje **queue headers**, linkovanu listu **MH**, pointer iz MH u **data area** PT

msgsnd example

- Posmatrajmo **sledeći program**:
- proces poziva **msgget** da dobije descriptor za **MSGKEY**.
- Zatim se **setuje poruka dužine 256 bajtova**,
- **mada se koristi samo prvi integer**,
- **kopira se PID u text poruke**,
- dodeljuje se **tip poruke =1**
- **poziva se msgsnd SC da pošalje poruku.**

```
struct msgform { long mtype; char mtext[256]; }msg;
```

type	body of message
------	-----------------

msgsnd example

■ client process

- `#include <sys/types.h> #include <sys/ipc.h>`
- `#include <sys/msg.h> #define MSGKEY 75`
- `struct msgform { long mtype; char mtext[256]; }msg;`
- `main()`
- `{`
- `struct msgform msg; int msgid, pid, *pint;`
- `msgid = msgget(MSGKEY, 0777);`
- `pid = getpid();`
- `pint = (int *) msg.mtext;`
- `*pint=pid; /*copy pid into message text*/`
- `msg.mtype=1;`
- `msgsnd(msgid, &msg, sizeof(int),0);`
- `msgrcv(msgid, &msg, 256, pid,0)` `/*pid is used as msg type*/`
- `printf("client: receive from pid %d", *pint);`
- `}`

msgrcv

- Proces prima poruku preko **msgrcv** SC
- **count** = **msgrcv**(**id**, **msg**, **maxcount**, **type**, **flag**)

☞ gde je:

☞ **id** message deskriptor,

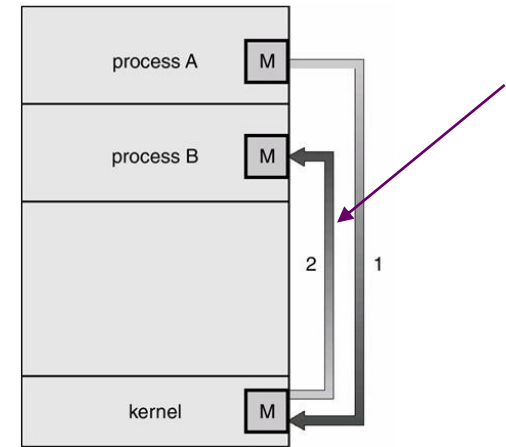
☞ **msg** je pointer na user strukturu koja će **sadržavati** primljenu poruku,

☞ **maxcount** je veličinu data polja u msg

☞ **type** (sledeca strana) je opisan kasnije

☞ **flag** specificira **akciju** koju kernel **preuzima** ako poruka nije u MQ.

☞ **count**, povratna vrednost, je **broj bajtova** koje je dobio user.

msgrcv

- Kernel proverava dali user ima potrebna prava na MQ.
- Ako je **type=0**, kernel nalazi **prvu poruku** na linkovanoj listi.
- Ako je **veličina poruke manja ili jednaka veličini maxcount**,tada kernel
- **kopira poruku u user space = msg,**
- **podešava MQ:**
 - ☞ dekremetira broj poruka u queue,
 - ☞ setuje vreme prijema i
 - ☞ PID procesa koji je primio poruku,
 - ☞ **podešava linkovanu listu**
 - ☞ oslobađa prostor koji je zauzimala poruka.
- Iza toga kernel **budi sve procese koji su čekali da se oslobodi mesto u MQ.**
- **Ako je poruka veća od maxcount, kernel vraća grešku u SC, i ostavlja poruku na queue.**
- **Ako proces ignoriše size-ograničenja,**(bit MSG_NOERROR je setovan u flag), kernel odseca poruku, vraća zahtevani broj bajtova i **uklanja celu poruku iz MQ.**

algorithm msgrcv

■ **algorithm msgrcv** */* receive a message*/*

■ **input:**

- ☞ (1) message descriptor
- ☞ (2) address of data array for incoming message
- ☞ (3) size of data array
- ☞ (4) requested message type
- ☞ (5) flags

■ **output:** number of byte in returned message

■ **{ check permissions;**

■ **loop: check legality of message descriptor;**

■ **/*find message to return to user*/**

■ **if(requested message type == 0)**

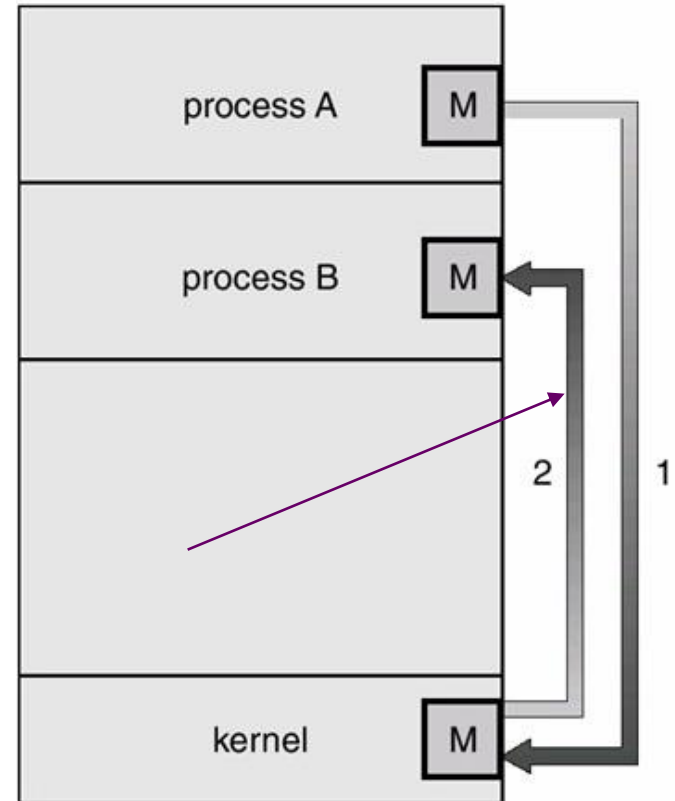
- ☞ consired first message on queue;

■ **else if(requested message type > 0)**

- ☞ consired first message on queue with given type;

■ **else if(requested message type < 0)**

- ☞ consired first of lowest message on queue;
- ☞ such that its type is $\leq$ absolute value of requested type;

algorithm msgrcv

- **if(there is a message)**
- **{**
- **adjust message size or return error if user size is too small;**
- **copy message type, text from kernel space to user space;**
- **unlink message from queue;**
- **return;**
- **}**

- **/*no message*/**
- **if(flag specify not to sleep) return with error;**
- **sleep(event message arrives on queue);**
- **goto loop;**
- **}**

type

- Proces može primiti poruku odgovarajućeg tipa,
- postavljanjem **type** polja u formatu za **msgrcv**.
- Ako je **type=0**, kernel nalazi **prvu poruku** na linkovanoj listi.
- Ako je to **+integer**, kernel vraća **prvu poruku datog tipa**.
- Ako je **-integer**, kernel nalazi najniži tip svih poruka na MQ,
- obezbeđujući da je **manja ili jednaka, apsolutnoj vrednosti polja type**.
- Na primer
 - ☞ MQ sadrži 3 poruke čiji su tipovi **3, 1 i 2**,
 - ☞ a proces hoće prijem poruke sa **-2**,
 - ☞ tada će uzeti poruku tipa **1**.
- Ako nijedna poruka ne zadovolji receive zahtev,
- **kernel gura proces na spavanje**
- osim ako u flag-u nije **IPC_NOWAIT** bit setovan.

server/client example

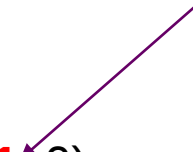
- Analizirajmo programe **client proces** i **server proces**.
- Program **server proces**, prikazuje **strukturu servera** koji **obezbeđuje servis klijent procesima**.
 - ☞ Na primer, mogu se primati **zahtevi od klijentskih procesa** za **database informacije**.
 - ☞ **Server proces** je **jedna od tačaka za pristup u database**.
- **Server** kreira **message strukturu**
 - ☞ postavljanjem **IPC_CREAT** flaga u **mssget SC** i
 - ☞ **prima sve poruke tipa =1** od klijentskih procesa.
- Zatim čita **text poruke**, nalazi **PID klijentskog procesa**, i
 - ☞ **setuje tip povratne poruke** za klijentski proces sa tim **PID-om**,
 - ☞ tako da **server proces prima poruke** od svih klijentskih procesa tipa **1**,
 - ☞ a **klijent proces prima samo poruke** koje je **baš za njega poslao serverski** proces.
- Procesi u tom slučaju idu na na **isti MQ**.

server proces

- **server process**
- `#include <sys/types.h>`
- `#include <sys/ipc.h>`
- `#include <sys/msg.h>`
- `#define MSGKEY 75`
- **struct msgform**
- `{`
- `long mtype;`
- `char mtext[256];`
- `}msg;`
- `main()`
- `{`
- `int i, pid, *pint;`
- `extern cleanup();`
- `for(i=0; i<20; i++) signal(i, cleanup);`
-
- `msigid = msgget(MSGKEY, 0777 | IPC_CREAT);`

server proces

```
■ for(;;)
■ {
■     msgrcv(msgid, &msg, 256, 1, 0)
■     pint = (int *) msg.mtext;
■     pid = *pint;
■     printf("server. receive from pid %d", pid);
■
■     msg.mtype = pid; /*message for client*/
■     *pint = getpid(); /*server PID*/
■     msgsnd(msgid, &msg, sizeof(int), 0)
■ }
■ }
■ cleanup()
■ {
■     msgctl(msgid, IPC_RMID, 0);
■     exit();
■ }
```

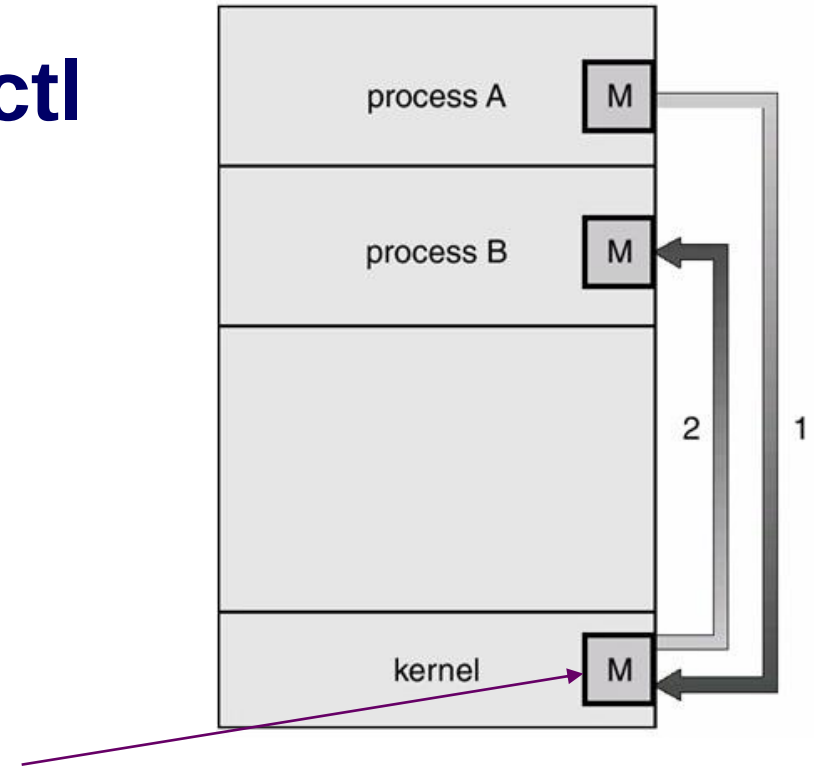

server/client example

- poruke se **formatiraju** u **type-data** parovima.
- Type je prefiks koji dozvoljava procesima da selektuju poruke posebnog tipa.
- Procesi mogu da ekstrakuju poruke partikularnog tipa iz MQ u poretku u kome su stigle,
- a kernel održava poredak.
- Mada je moguće realizovati **message passing** šemu na **user-level** sa FS,
- **mesages** su kernelske memorijske strukture,
- brže su i fleksibilnije za IPC.

msgctl

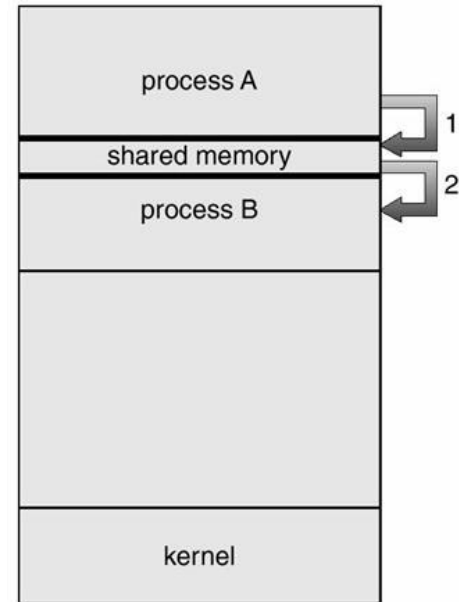
- proces može
 - ☞ zahtevati **upit za status MQ**,
 - ☞ da postavi status i
 - ☞ ukloni poruku iz MQ
- preko msgctl SC, čija je sintaksa:
- **msgctl(id, cmd, mstatbuf)**
- gdje je
 - ☞ **id** message deskriptor,
 - ☞ **cmd** pecificira tip komande,
 - ☞ **mstatbuf** je adresa user data strukture koja sadrži **kontrolne parametre** ili **rezultat upita**.

- Vratimo se na program serverski proces,
- proces hvata signal i
- poziva funkciju **cleanup** da ukloni **MQ** iz sistema.
- Jedino ako primi **SIGKILL** koga ne može da uhvati, **MQ** će ostati u sistemu čak i kad **nema više poruka i procesa koji ukazuju na njega**.

Shared memory

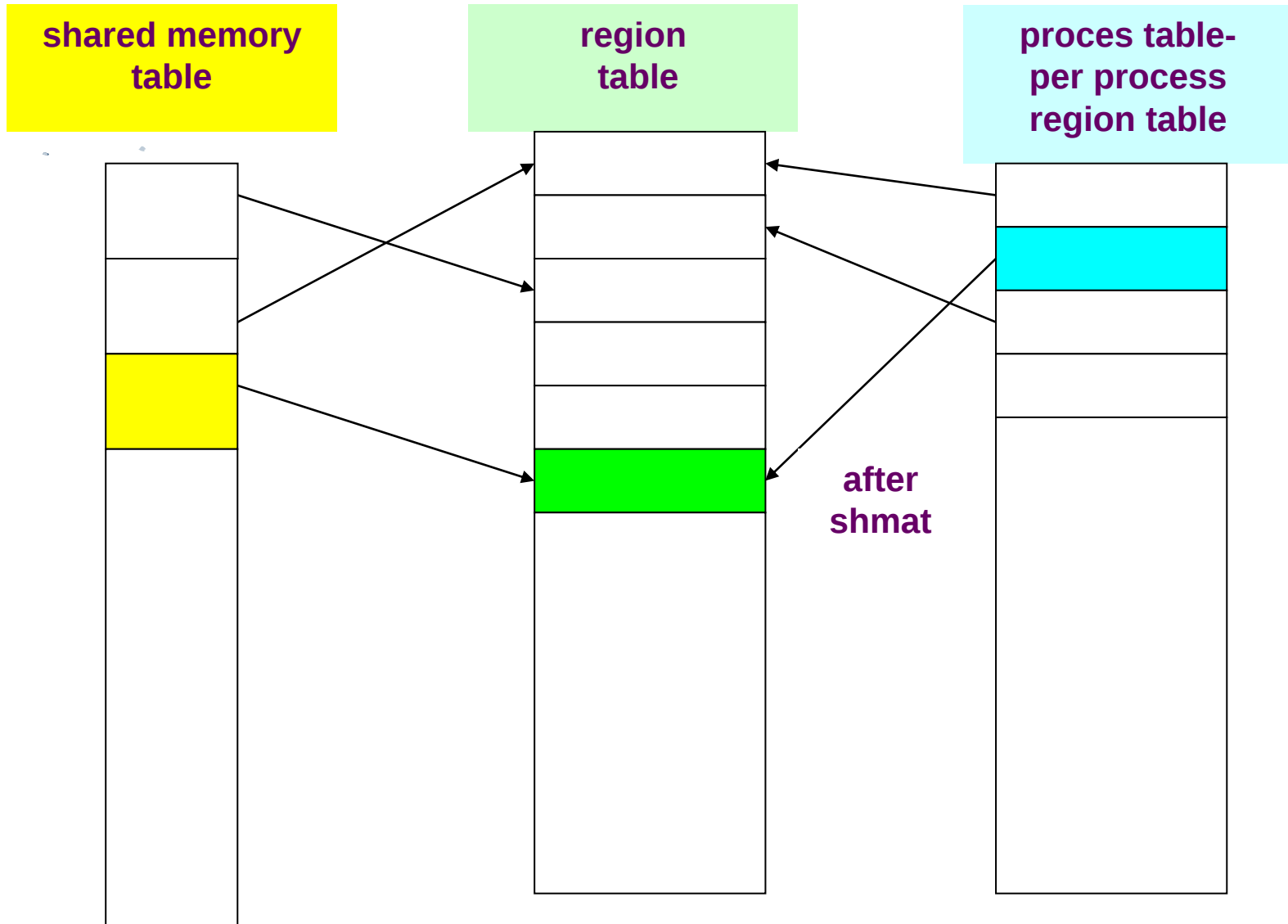
- Procesi mogu komunicirati direktno jedan sa drugim
 - ☞ deljenjem dela njihovog virtuelnog adresnog prostora,
 - ☞ a zatim čitanjem i pisanjem u tu deljivu memoriju.
- SC za SharedMemory su slični SC za messages:
- **1. shmget:**
- kreira novi region SM ili vraća jedan postojeći region SM
- **2. shmat:**
- logički attach-uje region u virtuelni adresni prostor procesa
- **3. sgmdt:**
- detach-uje region iz virtuelnog adresnog prostora procesa
- **4. shmctl:**
- manipuliše različitim parametrima za SM
- Procesi pristupaju SM istim memorijskim instrukcijama kao i za običnu memoriju. Posle attaching-a SM regiona ona postaje deo virtuelnog adresnog prostora procesa, nema posebnih SC za pristup SM

shmget

- Sintaksa za shmget SC je
- `shmid = shmget(key, size, flag);`
- `shmid` je
- `size` broj bajtova u regionu.
- Kernel pretražuje SMT (shared memory table) za **zadati key**,
- **ako nađe key** i prava su u redu, proces će **dobiti descriptor shmid**.
- Ako **ne nađe key**, a
 - ☞ a user je setovao `IPC_CREAT` flag da **kreira novi region**,
 - ☞ kernel verifikuju da je zadata veličina između **system-wide minimalne i maksimalne vrednosti**,
 - ☞ **alocira data region** preko `allocreg`.
- **Kernel**
 - ☞ čuva prava pristupa, **veličinu u pointer na ulaz u RT u SMT**
 - ☞ **postavlja flag** da ukazuje da **još nema memorije** koja je **dodeljena regionu**
- **Memorija se alokira (PT) kada se region attach-uje u proces.**

shmat

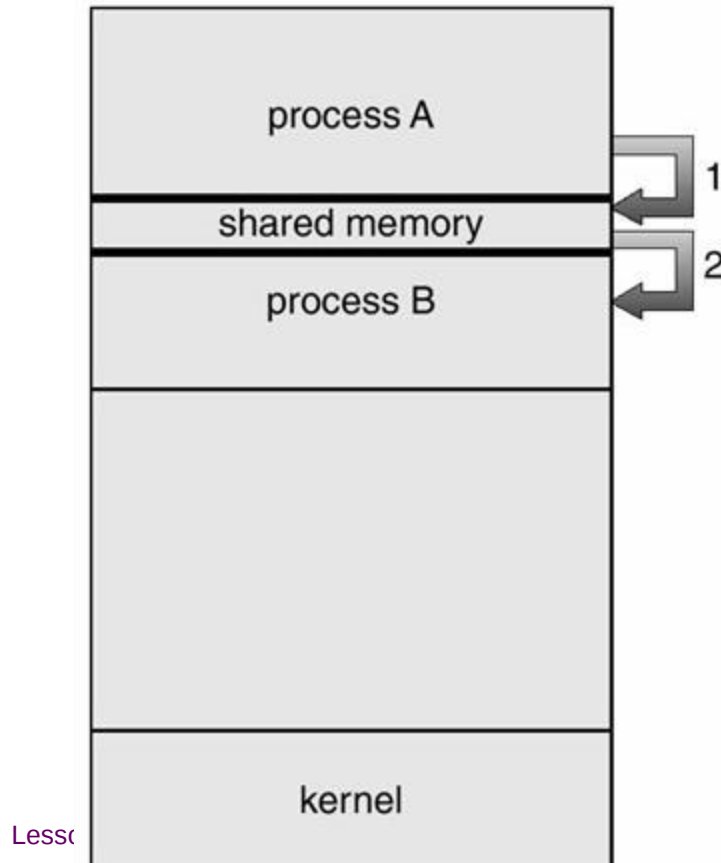

data structures for shared memory

Le:

shmget

- Kernel takođe **setuje flag u RT ulazu**
 - ☞ **da ukazuje** da se **region ne oslobađa**
 - ☞ **kada proces obavi exit.**
- Zato, **SM regioni ostaju netaknuti** čak i kad više **nema procesa vezanih za njih.**

shmat

- proces attach-uje SM region u svoj adresni prostor sa **shmat SC**:
-
- **virtaddr = shmat(id, addr, flags);**
- Parametar **id** je vraćen od prethodnog **shmget SC**,
 - ☞ **id** identifikuje SM region,
 - ☞ **addr** je virtulena adresa u koju user želi da attach-uje shared memoriju,
 - ☞ **flags** specificiraju da li region read-only i da li je kernel treba da zaokruži (round-off) user-specified adresu.
 - ☞ **virtaddr**, povratna vrednost, je virtulena adresa **gde kernel attach-uje region**, ne mora da bude = addr.
- Kada se izvršava **shmat SC**,
- kernel proverava da li proces ima potrebna prava za pristup regionu.
- Potom se ispituje **addr**, ako je **0 -> kernel bira podesnu virtuelnu adresu.**

algorithm shmat

- **algorithm shmat /* attach shared memory */**
- **input:**
 - (1) shared memory descriptor
 - (2) virtual address to attach memory
 - (3) flags
- **output: virtual address where memory was attached**
- **{**
- **check validity of descriptors, permissions;**
- **if(user specified virtual address)**
- **{**
- **round off virtual address, as specified by flags;**
- **check legality of virtual address, size of region;**
- **}**
- **}**

algorithm shmat

- else /* user wants kernel to find good address*/
- {
- kernel picks virtual address: error if none available;
- attach region to process address space (algorithm attachreg);
- if(region being attached for the first time)
- allocate page tables, memory for region (algorithm growreg);
- return(virtual address where attached);
- }

shmat

■ SM region

- ☞ **ne sme da se preklapa sa drugim regionima** u procesovom virtual adresnom prostoru,

- ☞ **a mora da se pažljivo bira** da drugi regione ne porastu u SM region.

■ Na primer, proces može uvećati svoj **data region** sa brk SC, a novi **region se nastavlja na stari**, pa se zato **SM region ne dodeljuje iznad data regiona** ili **iznad stack regiona**. Ako stack **raste na gore**, povoljno je SM region postaviti **odmah ispod stack-a**.

■ Kernel proverava da li SM region leži u adresnom prostoru procesa,

■ a potom **attach-uje region** u proces.

■ Ako prozvani proces **prvi attach-uje taj SM region**,

- ☞ kernel alokira neophodne tabele,

- ☞ zatim pozove **growreg**,

- ☞ podešava polje ulaza u **SM tabeli** za "last time attached"

- ☞ **vraća virtuelnu adresu** u kojoj je **attached region**

shmdt

- Proces **detach-uje SM region** iz adresnog prostora procesa preko
- **shmdt(addr)**
- **gde je**
 - ☞ **addr** virtuelna adresa koju je prethodno vratio **shmat SC**,
 - ☞ virtuelna adresa se koristi jer **proces može imati više SM regiona u svom adresnom prostoru.**
- Kernel pretražuje procesov region attach-ovan na toj virtuelnoj adresi i skida ga sa detachreg algoritmom, a za to se **koristi SM tabela.**
- **Analizirajmo sledeći program.**
 - ☞ Proces **kreira 128K SM region**,
 - ☞ **obavi attach 2 puta u svoj space**, ali na različitim adresama.
 - ☞ Proces **upiše podatke u prvi SM region**, a čita iz **drugog.**

shmdt example: process #1

■ attaching shared memory twice to a process

👉 #include <sys/types.h> #include <sys/ipc.h> #include <sys/shm.h>

👉 #define SHMKEY 75

👉 #define K 1024

👉 int shmid;

■ main()

■ {

■ int i, *pint;

■ char *addr1, *addr2;

■ extern char *shmat();

■ extern cleanup();

■ for(i=0; i<20; i++) signal(i, cleanup);

■

■ shmid = shmget(SHMKEY, 128*K, 0777 | IPC_CREAT);

■

■ addr1 = shmat(shmid, 0, 0);

■ addr2 = shmat(shmid, 0, 0);

■ printf("addr1 0x%x addr2 0x%x ", addr1, addr2);

shmat example: process #1

- `pint = (int *) addr1;`
- `for(i=0; i<256; i++) *pint++ = i;`
- `pint = (int *) addr1`
- `*pint = 256;`

writing

- `pint = (int *) addr2;`
- `for(i=0; i<256; i++) printf("index %d value %d", i,*pint++ );`
- `pause();`
- `}`
- `cleanup()`
- `{ shmctl(shmid, IPC_RMID,0); exit(); }`

reading

- **Sledeca strana:** Slika prikazuje **drugi proces** koji **attach-uje isti region** (ali uzima samo 64K, što pokazuje da proces može da da **attach-uje različite veličine regiona shared memorije**).
- **Drugi proces čeka dok prvi proces ne upiše non-zero vrednost u prvu reč SM regiona i tada čita shared memoriju.** Prvi proces, pauzira i daje šansu drugom procesu da se izvršava.
- Kada prvi **proces uhvati signal**, on **uklanja SM region**

shmdt example: process #2

■ sharing memory between processes

☞ #include <sys/types.h> #include <sys/ipc.h> #include <sys/shm.h>

☞ #define SHMKEY 75

☞ #define K 1024

☞ int shmid;

■ main()

■ {

■ int i, *pint;

■ char *addr;

■ extern char *shmat();

■ char mtext[256];

■ shmid = shmget(SHMKEY, 64*K, 0777);

■ addr = shmat(shmid, 0, 0);

■

■ pint = (int *) addr;

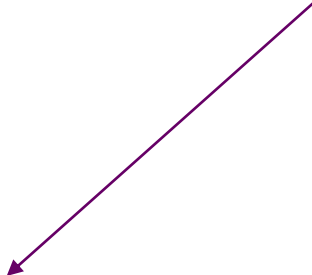
■ while (*pint == 0) ;

■ for(i=0; i<256; i++) printf("%d", *pint++);

■

■ }

1/2

shmctl

- Proces koristi shmctl SC, da traži **upit statusa**, i postavi parametre za SM region:
- **shmctl(id, cmd, shmstatbuf);** gde je
 - ☞ **id** identifikuje ulaz u SM tabelu,
 - ☞ **cmd** specificira tip komande,
 - ☞ **shmstatbuf** je **adresa user data strukture** koja sadrži statusne informacije ulaza u SM tabeli kada se pita ili postavlja status za taj SM region.
- Kernel tretira komande za upit statusa i promenu vlasništva **slično kao kod messages**.
- **Kada se uklanja SM region,**
 - ☞ **kernel oslobađa ulaz i analizira RT ulaz,**
 - ☞ **ako nema drugih procesa** sa attach-ovanim tim SM regionom,
 - ☞ **oslobađa se RT ulaz** sa svim resursima, preko algoritma **freereg**.
 - ☞ Ako neki proces ima attached SM region ($RC \neq 0$), **kernel briše flag** koji ukazuje da **region ne treba da se oslobodi kada ga zadnji proces otkači**.
 - ☞ Proces **koji još uvek koriste region, mogu to da rade**, ali drugi procesi ne mogu više da ga attach-uju (prvi proces je tražio njegovo brisanje).
 - ☞ Tek kada **svi procesi otkače region**, on se oslobađa-frees (**slično kao open pa unlink, odmah**).

Semaphores

- SC semafor omogućava procesu da sinhroniše izvršavanje pomoću skupa atomskih operacija na skupu semafora.
- Pre implementacije semafora, proces je radio sa lock file, treba da kreira lock file sa creat SC, ako želi da lock-uje resurs, a create će otkazati ako je datoteka već postoji i proces će pretpostaviti da je drugi proces lock-ovao resurs.
- Glavni nedostatak ove šeme je što proces ne zna kada da pokuša ponovo, a lock datoteke mogu da ostanu u sistemu posle system crash-a.
- Semafor ima dve atomske operacije P i V.
- P (wait) operacija dekrementira vrednost semafora ako je njegova vrednost veća od 0, a
- V (signal) operacija inkrementira vrednost semafora.
- Kako su P i V atomske, samo jedna operacija može da se obavlja u jednom trenutku.
- P i V su atomske za kernel, nijedan drugi proces ne može ništa da radi sa semaforom dok drugi ne obavi operaciju,
- a ako ne može da je obavi, proces spava.

Semaphores

- Semafor na **UNIX System V** sastoji se **od sledećih elemenata**:
 - ☞ **vrednost semafora**
 - ☞ **PID zadnjeg procesa koji manipuliše sa semaforom**
 - ☞ **broj procesa koji čekaju da se poveća vrednost semafora**
 - ☞ **broj procesa koji čekaju da vrednost semafora bude =0**
- System Calls za semafore su:
- **semget**: za kreiranje i dobijanje pristupa skupu semafora
- **semctl**: obavlja **različite kontrolne operacije** nad semaforima
- **semop**: manipuliše vrednostima semafora

segmet

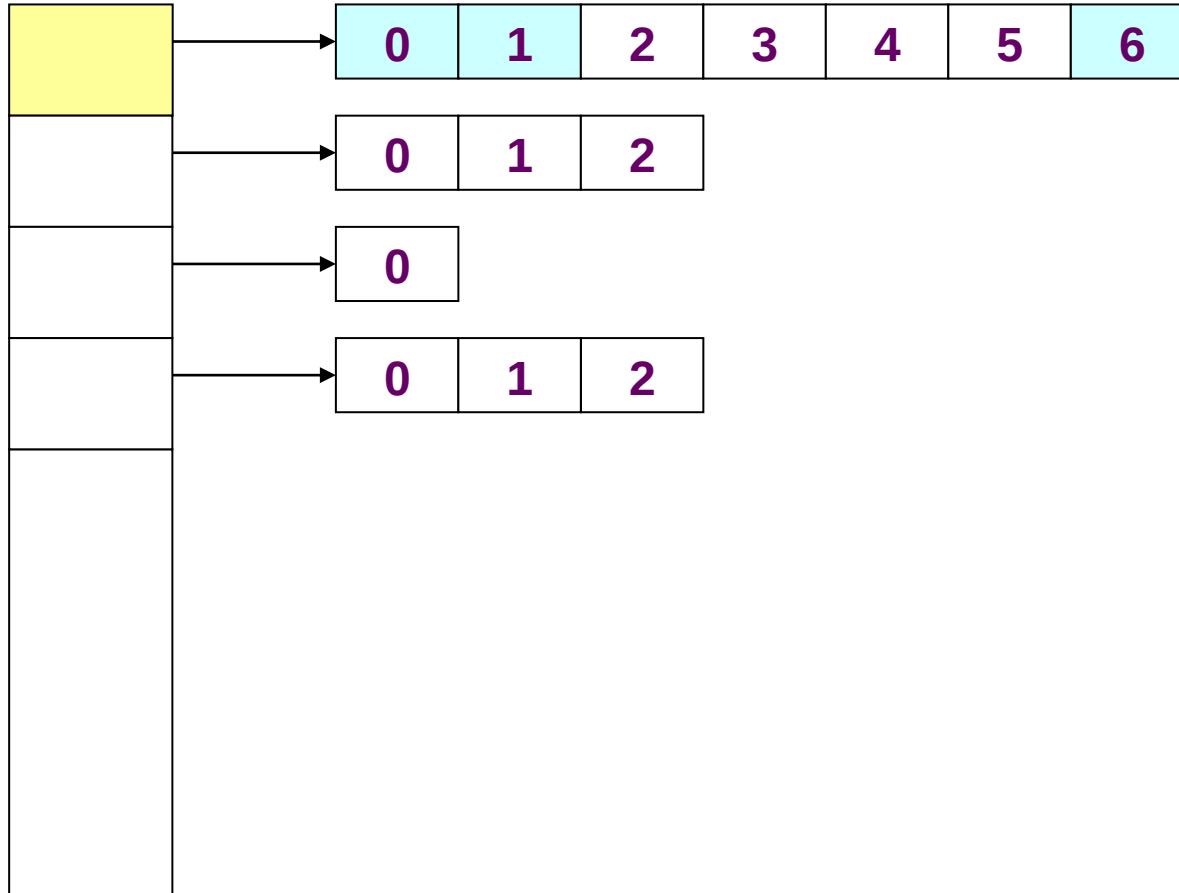
- SC semget kreira polje semafora:
- `id=semget(key, count, flag);`
- gde su
- `key`, `count` i `flag` kao kod shared memorije.
- Kernel alocira ulaz koji ukazuje na polje semaforskih struktura sa `count` elementima, kao na slici.

semaphores

**semaphore
table**

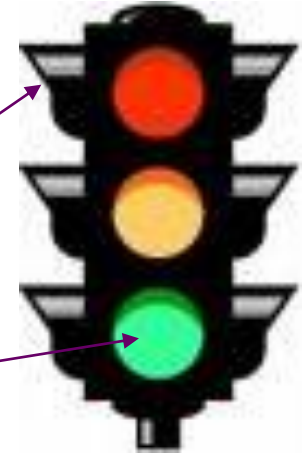
**semaphore
arrays**

data structures for semaphores

Semaphore table entry

- Ulaz u ST specificira, takođe
 - ☞ broj semafora u polju,
 - ☞ vreme poslednjeg semop SC,
 - ☞ vreme poslednjeg semctl SC.
- Proces manipuliše semaforom preko semop SC.
- `oldval = semop(id, oplist, count);`
- gde je
 - ☞ `id` deskriptor koji je vratio `semget`,
 - ☞ `oplist` je pointer na polje semaforских operacija, a
 - ☞ `count` je **veličina polja**.
 - ☞ Povratna vrednost `oldval` je **vrednost poslednjeg semafora** nad kojim je operisano.
- **Format** za svaki element `opliste` je:
 - ☞ **broj semafora** koji identifikuje ulaz polja semafora nad kojim će se izvoditi operacija
 - ☞ **operacija**
 - ☞ **flags**
- Kernel čita polje semaforских operacija=`oplist`, iz user adresnog prostora i verifikuje da li su semaforски **brojevi legalni** i **da li proces ima pravo da čita** ili da **menja semafor**.

semop (positive)

- **algorithm semop /*semaphore operations*/**
- **input:**
 - ☞ (1) semaphor descriptor
 - ☞ (2) array of semaphor operation
 - ☞ (3) number of elements in array
- **output: start value of last semaphore operated on**
- {
- check legality of semaphore descriptor;
- **start:**
- read array of semaphore operations from user to kernel space;
- check permissions for all semaphore operations;
-
- **for(each semaphore operation in array)**
- {
- **if(semaphore operation is positive)**
- {
- add "operation" to semaphore value;
- **if(UNDO flag set on semaphore operation) update process undo structure;**
- **wakeup all processes sleeping (event semaphore value increase);**
- }
- }

semop (negative)

- else if (semaphore operation is **negative**)
- {
- if("operation" + semaphore value $\geq$ 0)
- {
- add "operation" to semaphore value;
- if(UNDO flag set on semaphore operation) **update process undo structure;**
-
- if (semaphore value 0)
- **wakeup all processes sleeping** (event semaphore value **becomes 0**;
- continue;
- }
- **/*result is still negative*/**
- **reverse all semaphore operations already done this SC** (previous iterations);
- **if(flags specify not to sleep) return with error;**
- **sleep (event semaphore value increase);**
- **goto start; /* loop from beginning*/**
- }
-

semop (zero)

- else /* semaphore operation is **zero** */
- {
- if(semaphore value **non 0**)
- {
- **reverse all semaphore operations already done this SC;**
- if(flags specify not to sleep) return with error;
- **sleep (event semaphore value == 0);**
- goto start; /* loop from beginning*/
- }
- }
- }/* for loop ends here*
- **/* semaphore operations all succeeded*/**
- **update timestamps, PID;**
- **return value of last semaphore operated on before call succeeded;**
- }

description

- Ako kernel mora da ide na spavanje dok radi listu semaforских operacija, on vraća vrednosti kao na početku SC, pa ide na spavanje dok se ne desi događaj, pa restartuje SC. Zato što kernel čuva semaforске operacije u globalnom polju, on odatle čita ako mora da restartuje SC. Operacije su atomske, ili sve ili ništa.
- Kernel menja vrednosti semafora u skladu sa vrednošću operacije:
- -ako je +, to inkrementira semafor i budi sve procese koji čekaju da vrednost semafora poraste.
- -ako je operacija 0, kernel proverava vrednost semafora,
 - ☞ pa ako je 0, nastavlja sa drugim operacijama u polju,
 - ☞ u protivnom inkrementira broj procesa koji spavaju čekajući da semafor postane 0 i ide na spavanje.
- -ako je -,
 - ☞ $|operation| + semaphore\ value \geq 0$ kernel dodaje vrednost operacije-negativnu na vrednost semafora.
 - ☞ Ako je rezultat 0, kernel budi sve procese koji čekaju da rezultat postane 0.
 - ☞ $|operation| + semaphore\ value < 0$, kernel gura proces na spavanje, a događaj koji ga budi je kada se inkrementira vrednost semafora.
- Kada proces ode na spavanje u semafor operaciji, budi se na signal.

example

- Analizirajmo program za
- " **locking and unlocking semaphore operations**" i
- prepostavimo da ga nazovemo a.out i
- izvršimo a **3 puta na sledeći način:**
 - **a.out &**
 - **a.out a &**
 - **a.out b &**
- **semget SC** u sledećem programu će kreirati semafor sa 2 elementa.

example

- **locking and unlocking semaphore operations**
- `#include <sys/types.h> #include <sys/ipc.h> #include <sys/sem.h>`
- `#define SEMKEY 75`
- `int semid;`
- `unsigned int count;`
- **`/*definition of sembuf in file sys/sem.h`**
- **`*struct sembuf {`**
- `*     unsigned short sem_num;`
- `*     short sem_op;`
- `*     short sem_flg;`
- `*/`
- **`struct sembuf psembuf, vsembuf; /* ops for P and V*/`**
- **`main(argc, argv)`**
- `int argc;`
- `char *argv;`
- `char *argv[];`
- `{`
- `int i, first, second;`
- `short initarray[2], outarray[2];`
- `extern cleanup();`
-

example

```
if(argc == 1)
{
    for(i=0; i<20; i++) signal(i, cleanup);

    semid = semget(SEMKEY, 2, 0777| IPC_CREAT);

    initarray[0]= initarray[1]=1;
    semctl(semid, 2, SETALL, initarray);
    semctl(semid, 2, GETALL, outarray);
    printf("sem init vals %d %d", outarray[0], outarray[1]);

    pause(); /* sleep until awakned by signal*/
}
```


Lesson 12

Slide 47 of 78

example

```

■ else if (argv[1][0] == a)
■ {
■   first =0;
■   second=1;
■ }
■
■   else           /*b*/
■ {
■   first =1;
■   second=0;
■ }
■

```

0

1

1

0

a

1

0

0

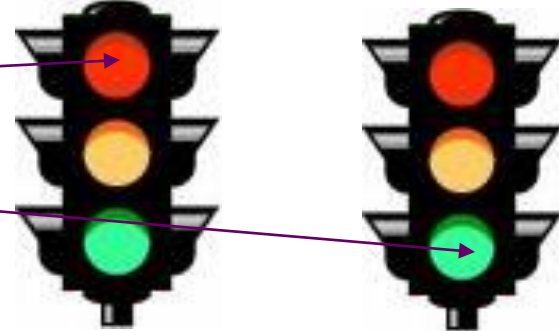
1

b

example

- `semid = semget(SEMKEY, 2, 0777);`
- `psembuf.sem_op= -1;`
- `psembuf.sem_flg= SEM_UNDO;`
- `vsembuf.sem_op= 1;`
- `vsembuf.sem_flg= SEM_UNDO;`
- `for(count =0; ; count ++)` {
- `psembuf.sem_num= first;`
- `semop(semid, &psembuf,1);` /*wait for first, #0 for a, #1 for b*/
- `psembuf.sem_num = second;`
- `semop(semid, &psembuf,1);` /*wait for second, #1 for a, #0 for b*/
- `printf("proc %d count %d", getpid(), count);`
- `vsembuf.sem_num= second;` /*signal for second, #1 for a, #0 for b*/
- `semop(semid, &vsembuf,1);`
- `vsembuf.sem_num= first;`
- `semop(semid, &vsembuf,1);` } /*for*/ /*signal for first, #0 for a, #1 for b*/
- }
- `cleanup()`
- `{ semctl(semid, IPC_RMID,0); exit(); }`

description

- U prvom slučaju program se pozove bez argumenata, proces kreira semafori set sa 2 ulaza i inicijalizuje njihove vrednosti na 1. Zatim proces pauzira i spava, sve dok ga ne probudi signal, kada preko cleanup() briše semafori set.
- Kada se program izvršava sa **argumentom a**
 - ☞ proces (A) radi 4 semafori operacije u petlji,
 - ☞ **wait #0, wait #1, signal #1, signal #0**
 - ☞ dekrementira se vrednost semafora 0, dekrementira se vrednost semafora 1, izvršava se print naredba, a zatim se inkrementira semafor 1, pa semafor 0. Proces ide na spavanje ako pokušava da dekrementira vrednost semafora koja je 0, tako da se semafor tada smatra da je **zaključan**.
 - ☞ **Kako su semafori postavljeni na 1**, i nema drugih procesa koji koriste semafor, proces A neće spavati nijedanput, i vrednost semafora će **oscilovati, između 0 i 1**.
- Kada se program izvršava sa **argumentom b**,
 - ☞ proces (B) radi 4 semafori operacije u petlji,
 - ☞ **wait #1, wait#0, signal #1, signal #0**
 - ☞ dekrementira se vrednost semafora 0 i 1 u kontra poretku od procesa A.
- **Međutim ako A i B rade simultano**, situacija može da bude sledeća:
 - ☞ proces A lockuje semafor 0,
 - ☞ a hoće da lock-uje semafor 1,
 - ☞ ali je proces B već lock-ovao semafor 1,
 - ☞ a hoće da lock-uje 0 koji je već locked.
- Oba procesa idu na spavanje i nikada se ne bude, **deadlock**, sve dok proces ne primi signal.

deadlock avoidance

- Da bi se **izbegavali ovakvi problemi**, procesi treba da **koriste sledeće strukture** i kod (za ovaj primer):
- **struct sembuf psembuf[2]; /* ops for P and V*/**
- **psembuf[0].sem_num = 0;**
- **psembuf[1].sem_num = 1;**
- **psembuf[0].sem_op = -1;**
- **psembuf[1].sem_op = -1;**
- **semop(semid, psembuf, 2);**
- **psembuf** je polje semaforских operacija **koje dekrementiraju semafore 0 i 1 istovremeno**.
- Ako bilo koja operacija **ne može da se izvrši**, proces spava sve dok se obe ne obave. Na primer, ako je vrednost semafora #0 = 1, a vrednost semafora #1 = 0, kernel će ostaviti ove vrednosti sve dok se ne dekrementiraju **obe vrednosti**.
- Proces može setovati **IPC_NOWAIT** flag, a ako **proces mora da čeka** na semaforu, trebalo bi da ide na spavanje, kernel će da se vrati iz SC sa error poruku. Zato je moguće implementirati uslovni semafor, gde proces **ne ide na spavanje ako ne može da dobije atomsku akciju**.

SEM_UNDO

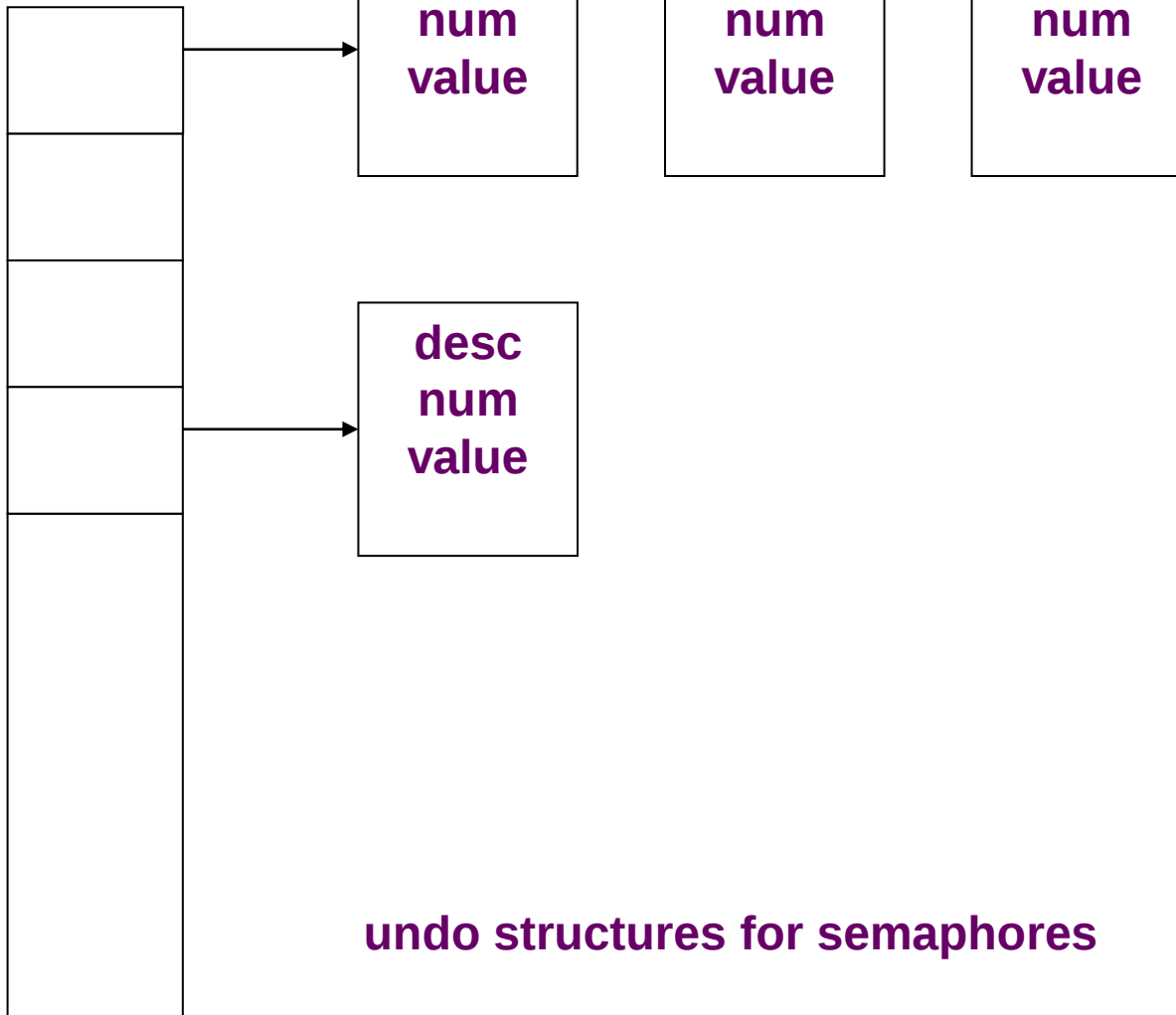
- **Opasne situacije** mogu da se **dogode**,
 - **ako proces** obavi **semaforsku operaciju**,
 - na primer lock-uje semafor (wait),
 - i **obavi exit** a ne resetuju semaforsku vrednost (signal).
-
- Takve situacije su ili
 - ☞ programerska greška,
 - ☞ ili je signal ubio proces pre vremena.
-
- Ako u programu za **"locking and unlocking semaphore operations"**, **proces dobije kill signal nakon što dekrementira semaforske vrednosti**, nema šanse da ih **inkrementira ponovo** jer kill signal ne može da se uhvati, a semafori ostaju locked.
-
- Da bi se **izbegavale takve situacije**, procesi mogu da **setuju SEM_UNDO flag** u **semop SC**, a kada se **okonča SC**, kernel **reverzira efekte** svake semaforske operacije koje je proces obavio.

SEM_UNDO

- Da bi to mogao da radi,
- **kernel ima tabelu** za svaki proces u sistemu,
- gde svaku ulaz ukazuje na **undo strukturu** i
- **svaki semafor** koji koristi proces **ima svoju undo strukturu**,
- koja je **polje tripleta** koga čine:
 - ➡ **semafor ID**
 - ➡ **semaforsku broj u skupu**
 - ➡ **vrednost**

**per proces
undo headers**

undo structures

undo structures for semaphores

sem_undo

- Kernel alocira undo strukturu dinamički,
- kada proces izvršava prvi semop SC sa SEM_UNDO flagom.
- Na sledeći semop SC sa SEM_UNDO flagom,
 - ☞ kernel pretražuje tabelu za undo strukturu za semafor sa tim ID
 - ☞ tada oduzima semaforSKU operaciju od vrednosti u tabeli,
 - ☞ tako da **undo struktura sadrži negativan zbir svih semaforSKih operacija**, koji su obavljene sa SEM_UNDO.
- Ako **undo-struktura ne postoji**, kernel je kreira, a kada vrednost u **undo-strukturi padne na 0**, kernel uklanja tu undo-strukturu.
- Kada proces obavi **exit**, kernel poziva **specijalnu strukturu koja obavlja undo akciju na semaforu**.

SEM_UNDO

- Vratimo se opet na program za "**locking and unlocking semaphore operations**".
- Ako kernel kreira undo strukturu, svaku put kad proces dekrementira semaforSKU vrednost,
- a uklanja strukturu svaki put kad proces inkrementira semaforSKU vrednost, zato što je tada vrednost u undo strukturi =0.
- Slika prikazuje izgled undo strukture za proces A.
- **wait #0 wait #1, signal #1, signal #0**
- **Posle prve operacije, proces ima triplet za semid =0 i vrednost =1.**
- **Posle druge operacije, uvodi se novi triplet za semafor 1, sa vrednošću 1.** Ako bi proces u tom trenutku iznenada završio, kernel bi dodao svakom semaforu vrednost 1 i tako im vratio vrednosti na 1.
- **U regularnom slučaju,**
 - ☞ kernel dekrementira podešenu vrednost za semafor 1 za vreme treće operacije, zato što inkrementira semafor i taj triplet postaje 0 pa se uklanja,
 - ☞ a isto se dešava sa tripletom za semafor 0 posle 4-te operacije.
- Polje operacija na semaforu, omogućava da se izbegava deadlock, ali undo šema je komplikovana. Problem deadlock-a može da se rešava na user-level.

semctl

- SC semctl sadrži brojne operacije za semafor:
- **semctl(id, number, cmd, arg)**
- **arg** se deklariše kao unija:
- **union semunion**
- {
- int val;
- struct semid_ds *semstat;
- unsigned short *array;
- }arg;
- Kernel interpretira **arg** na bazi **cmd**, kao kod SC(ioctl).
- Očekivane akcije su:
 - ☞ **setovanje ili čitanje kontrolnih parametara,**
 - ☞ **setovanje ili čitanje semaforskih vrednosti.**
- Na primer za **remove komandu**, **IPC_RMID**,
 - ☞ **kernel nalazi sve** procese koji imaju **undo strukturu** za semafore i
 - ☞ **uklanjaju njihove triplete,**
 - ☞ **zatim se reinicijalizuje** semaforska data struktura i
 - ☞ **bude se svi uspavani procesi koji čekaju na neki događaj na semaforu,**
 - ☞ **koji kada nadju da semafor ID više ne postoji vraćaju error.**

General comments

- Postoje **sličnosti između FS i IPC mehanizama**.
 - ☞ **SC get (IPC)** je sličan **open SC (FS)**,
 - ☞ a **"control" SC** koji uklanjaju deskriptore iz sistema su slični kao **unlink SC**.
 - ☞ Jedino **close SC** **nema sličnu operaciju u IPC**, jer kernel ne vodi zapis o svim procesima koji koriste IPC.
- Proces može koristiti **IPC bez get SC**, ako **pogodi ID i ima dovoljno prava**. Kernel ne može obrisati nekorišćene IPC strukture automatski, zato što ne zna da li su i dalje potrebne. **Pogrešan proces može ostaviti nepotrebne IPC strukture**. Kernel može čuvati IPC stanje posle exit-a procesa u svojim strukturama, ali je bolje da to obavi u log datoteku.
- **IPC uvodi ključeve**, umesto datoteka, ali teško je proširiti takav IPC na **mrežu**, zato što treba da se **opišu različiti objekti na različitim mašinama**, tako da ovaj IPC važi za single mašinu.
- Korišćenjem **keys** umesto **filenames** ubrzava se IPC.

Network communications

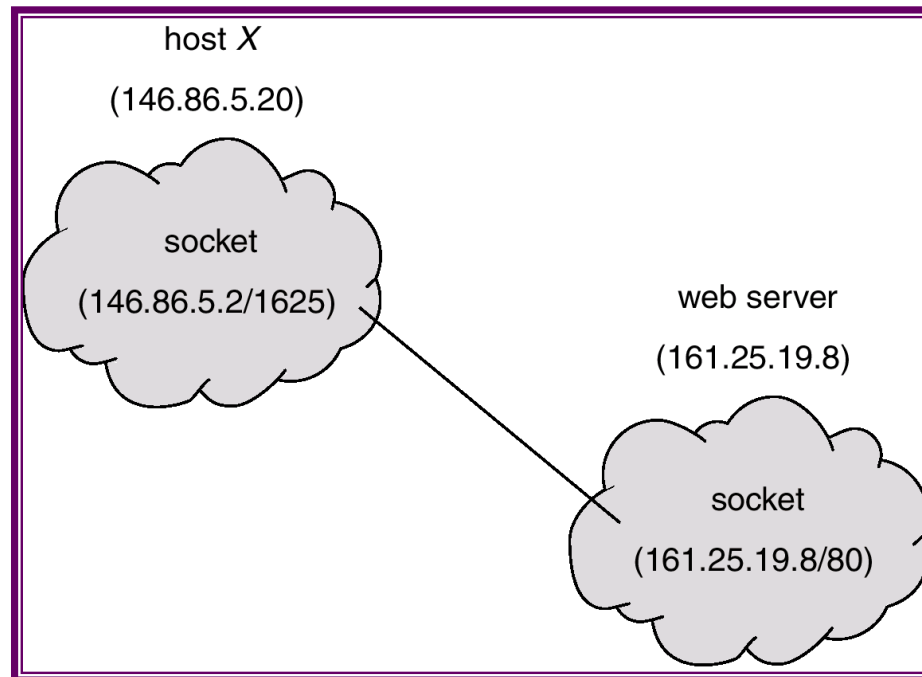
- Programi kao što su **mail, ftp, remote-login**, koji hoće da komuniciraju sa drugim mašinama imaju **svoje ad-hoc** metode za uspostavljanje **konekcije i za razmenu podataka**. Na primer, **mail program čuva mail** u datoteci na `/usr/mail/mjb` za usera `mjb`. Kada user šalje mail na istu mašinu, mail program dodaje poruku na adresiranu datoteku koju drugi user otvara i čita. Da bi se poslao mail na **drugu mašinu**, mail program mora da pronađe odgovarajući mail datoteku na drugoj mašini. Kako **ne može direktno da pristupa, nego preko mreže**, postavljaju se **2 agenta na obe mašine** koji će im uspostaviti komunikaciju. Lokalni proces se zove **klijent** za **remote serverski proces**.
- Zato što UNIX kreira nove procese preko `fork` SC, **serverski proces mora postojati pre nego što klijentski proces uspostavi konekciju**. Bilo bi loše da remote-kernel kreira novi proces kada se po mreži pojavi zahtev.
- **Mnogo je bolje da serverski proces postoji unapred** i da se proverava da li ima **zahteva po mreži**. To obično radi **init proces**, koji kreira **serverski proces** koji čita **komunikacioni kanal** sve dok ne dobije neki **zahtev za servis** i iza toga se **poštuje neki protokol**.
- Klijentski i serverski programi tipično biraju mrežni uređaj i protokole.

Network communications

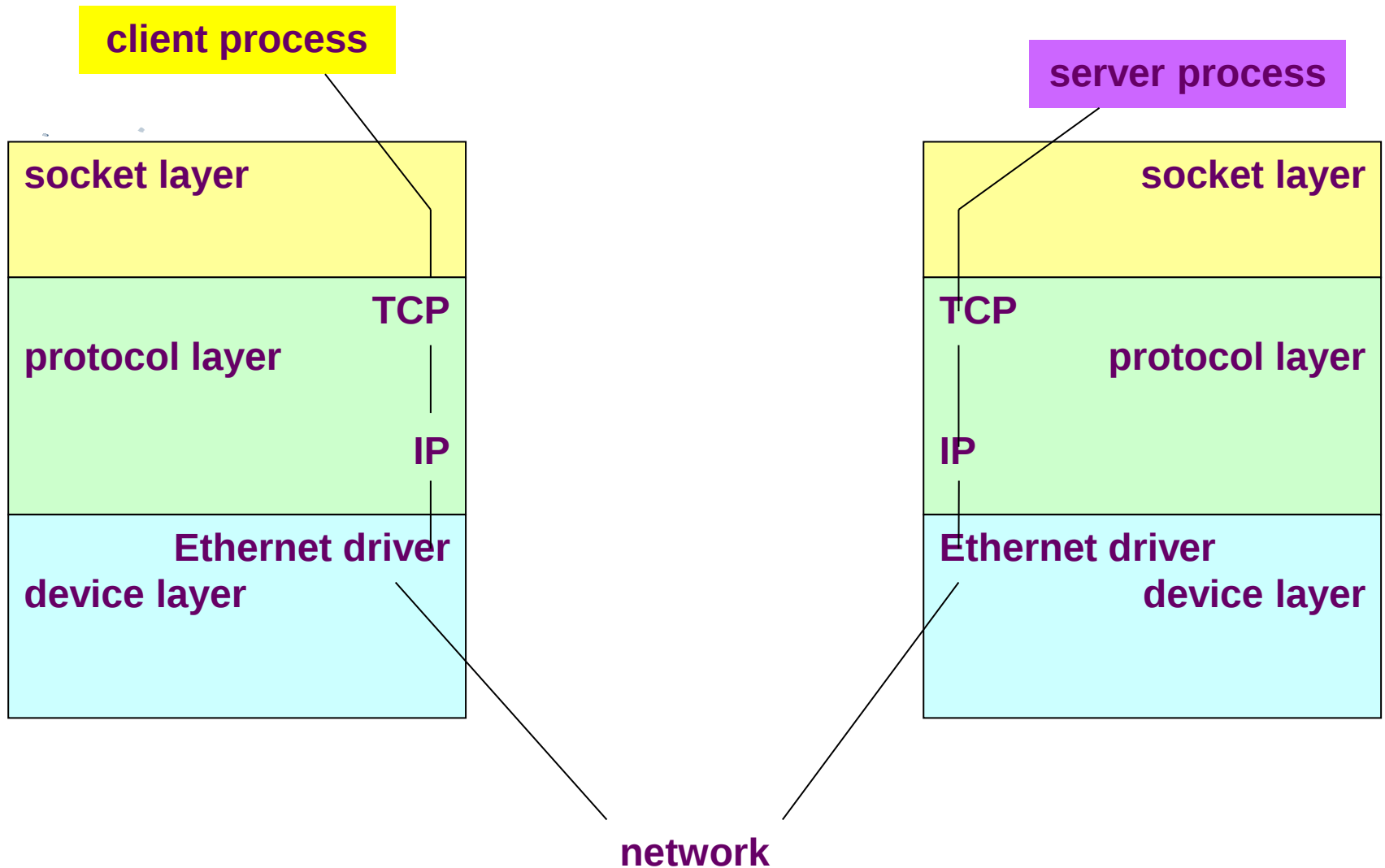
- Na primer, **uucp program** omogućava **ftp po mreži i rex** (remote execution of commands). **Klijent proces daje upit u bazi svog servera** za adresu i routing informacije (br. telefona), **otvara modem uređaj** (open SC), **radi write SC ili ioctl na otvorenom uređaju** i poziva udaljenu mašinu. Na udaljenoj mašini, ini će **izvršiti getty na telefonskoj liniji** kad se uspostavi **hardverska veza između modema**, pa se klijentski proces loguje, a dobija specijalan **shell uucico**.
- **Mrežne komunikacije izazivaju problem za UNIX** zato što poruke često uključuju i delova sa **podacima i kontrolne delove**. Kontrolne informacije obično imaju **adresu koj opisuje destinaciju poruke**, a **format adrese zavisi od protokola**, tako da bi proces morao da zna sve detalje protokola, a to ugrožava UNIX princip o nezaviosti tipa datoeteje-uređaja.
- **UNIX je stalno poboljšavao svoju mrežnu funkciju**, **streams** su doneli **elegantan metod za mrežnu podršku** zato što **protokol moduli** mogu **fleksibilno da se dodaju u stream**.
- Sada ćemo opisati BDS socket

Sockets

- **Procesi mogu komunicirati po mreži,**
- **ali način komunikacije zavisi od protokola i mrežnih uređaja.**
- **Da bi se obezbedila IPC preko raznih mrežnih protokola,**
- **BSD je obezbedio mehanizam koji se naziva socket.**
- **Ovde ćemo objasniti user-level aspekt socket mehanizma.**

socket

Socket description

- **Kernelska socket struktura** sastoji se od **3 dela**:
 - ☞ **socket layer**
 - ☞ **protocol layer**
 - ☞ **device layer**
- **socket layer** obezbeđuje **interfejs između SC i nižih slojeva**,
- **protokol layer** sadrži **protokolske module korišćene u komunikaciji** (TCP, IP),
- **layer uređaja** sadrži **device drajvere** za **mrežne uređaje**.
- Legalna kombinacija protokola i drajvera se specificira prilikom konfiguracije sistema.
- **Procesi komuniciraju koristeći client-server model**,
- **server proces osluškuje** svoj **socket (listen)**, koji je jedan od krajeva **two-komunikacione putanje**.
- **Klijent** proces komunicira sa **serverskim procesom** preko svog socket-a, koji je drugi kraj komunikacione putanje.
- **Kernel održava interne konekcije i rutira podatke od klijenta do servera.**

Socket description

- **Socket-i koji dele zajedničke komunikacione osobine** (naming, protocols address format) se **grupišu u domene**.
- **BSD uvodi 2 socket domena:**
 - ☞ **UNIX domen** za procese koji komuniciraju na **jednoj mašini**
 - ☞ **Internet domen** za procese koji komuniciraju na **mreži** koristeći DARPA komunikacione protokole.
- **Svaki socket ima tip-default protokol**
 - ☞ **datagram (udp)**
 - ☞ **virtual circuit. (tcp)**
- **VC dozvoljava, sekvenciranje, i pouzdan prenos podataka.**
- **Datagrami nemaju sekvenciranje, ni pouzdan prenos**, ali su jednostavniji za realizaciju od VC, zato što **nemaju skupe setup operacije**. Datagrami su podesni za **neke vrste komunikacija**.
- **Sistem ima default protokol**, za svaki domen-socket tip. Na primer TCP je VC, dok je UDP datagram service u Internet domenu.

Socket system calls

- **Socket mehanizam sadrži više System Calls.**
- SC socket uspostavlja end-point krajnu tačku komunikacionog linka:
- **sd=socket(format, type, protocol);**
 - ☞ **format** specificira komunikacioni domen (UNIX domain or Internet),
 - ☞ **type** ukazuje na tip komunikacije (VC or datagram) i
 - ☞ **protokol** opisuje partikularni protokol koji kontroliše komunikaciju.
- Procesi koriste **socket deskriptor sd** u drugim SC.
- **SC close** zatvara socket.
- **SC bind** udružuje **ime** sa **socket deskriptorom**:
- **bind(sd, address, length);**
- **gde je**
 - ☞ **sd** socket deskriptor,
 - ☞ **address** ukazuje na **strukturu** koja specificira identifikatore za komunikacioni domen i protokol definisan u socket SC.
 - ☞ **length** je **dužina adresne strukture**, to je ime datoteke u UNIX domenu.
- **Server procesira bind adrese u socketima i**
- **postavlja njihova imena da bi identifikovao sebe kod klijentskih procesa.**

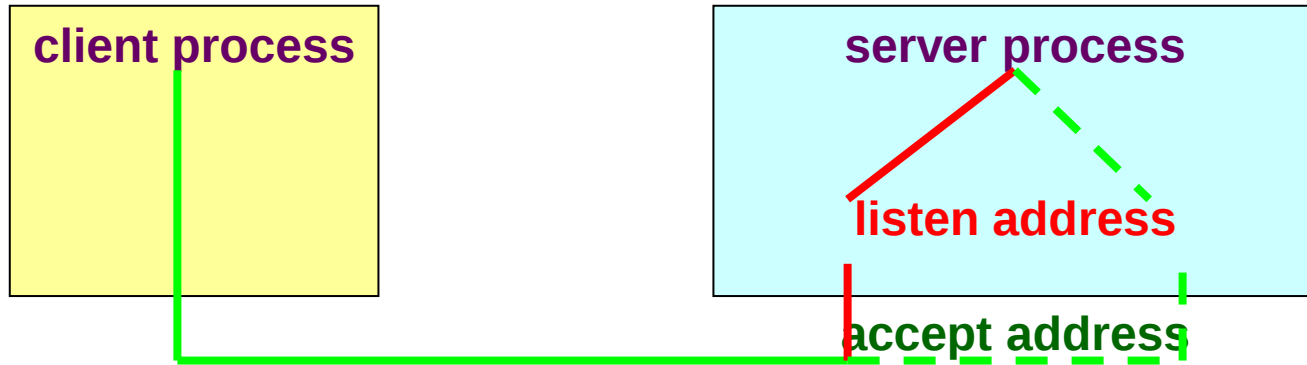
Socket system calls

- SC connect omogućava kernelu da obavi konekciju u postojeći socket:
- **connect(sd, address, length);**
- a semantika je ista kao za bind SC, ali je adresa = adresa target socketa, koji formira drugi kraj komunikacione linije.
- Oba socketa moraju imati isti komunikacioni domen i protokol, a kernel uređuje da se komunikacioni link postavi korektno. Ako je tip = datagram, connect SC informiše kernel o adresi koja će se koristiti za sledeći send SC preko socketa.
- **listen SC.**
- listen SC specificira maksimalnu veličinu queue:
- Kada server proces uređuje prijem konekcije preko VC,
- kernel mora ubaciti dolazeće zahteve u queue pre nego što ih servisira.
-
- **listen(sd, qlength);**
- gde je sd socket deskriptor, a
- qlength je maksimalni broj zahteva koji čekaju na obradu.

Socket system calls

- accept SC prima dolazeće zahteve za konekciju sa serverskim procesom:
-
- **nsfd=accept(sd, address, addrlen);**
- gde je
 - ☞ **sd** socket deskriptor,
 - ☞ **address** ukazuje na user data polje koje kernel puni sa povratnim adresama **klijenata koji se povezuju**,
 - ☞ **addrlen** ukazuje na **dužinu address**.
- **Kada accept završi**, kernel prepisuje sadržinu addrlen sa brojem koji ukazuje na količinu prostora koju je uzelo polje address.
- **Accept vraća novi socket deskriptor**, **različit** od socket deskriptora sd.
- **Server može nastaviti da sluša na socketu**,
- dok komunicira sa klijentskim procesom preko odvojenog komunikacionog kanala, kao na slici:

accept SC

server accepting a call

Socket system calls

- SC send i recv prenose podatke preko konektovanog socket-a:
- `count = send(sd, msg, length, flags);`
- gde je
 - ☞ `sd` socket deskriptor,
 - ☞ `msg` je ukazivač na poruku koja će biti poslata,
 - ☞ `length` je dužina poruke,
 - ☞ `count` je broj bajtova koji je zaista poslat.
 - ☞ `flags` parametar može biti setovan na vrednost `SOF_OOB` da šalje podatke na "out-of-band" način,
 - ☞ koji znači da data koji se šalju nisu deo regularne sekvence podataka koja se šalje između procesa.
 - ☞ Na primer, za remote login, `<delete>` katakter se šalje sa ovim flagom.

Socket system calls

- Sintaksa za **recv SC** je
- **count = recv(sd, buf, length, flags);**
- gde je:
- **sd** socket deskriptor,
- **buf** je data polje za **dolazeće podatke**,
- **length** je **očekivana dužina poruke**,
- **count** je broj bajtova **koji je zaista primljen**.
- **flags** mogu biti setovani da **pokupe dolazeću poruku** i ispituju joj sadžaj bez **uklanjanja iz queue**, ili na bazi "out of data" kao malopre.

- **Datagram** opcije za **recv SC**, su **sendto** i **recvfrom**, imaju dodatne parametre za adresiranje.

- **Procesi** mogu da koriste i **read i write SC** na **otvorenim socketima** umesto **send i recv**, a posle uspostave konekcije, **kao da su socket-i regularne datotke**.

Socket system calls

- SC shutdown zatvara socket konekciju:
- **shutdown**(sd, mode);
- gde **mode** ukazuje da li se:
 - ☞ sending kraju
 - ☞ receiving kraju
 - ☞ ili na oba kraja
- **više ne dozvoljava** prenos podataka.
- Ovaj **SC** infomiše protokole da zatvore mrežnu komunikaciju, ali sd ostao netaknut, close SC će osloboditi socket deskriptor

Socket system calls

- SC getsockname **uzima ime socketa** koji je vezano preko prethodnog bind SC
- **getsockname**(**sd**, **name**, **length**);
- SC **getsockopt** i **setsockopt**:
 - ☞ vraćaju ili postavljaju različite **opcije za socekt**,
 - ☞ u saglasnosti sa **domenom i protokolom**.

server process example

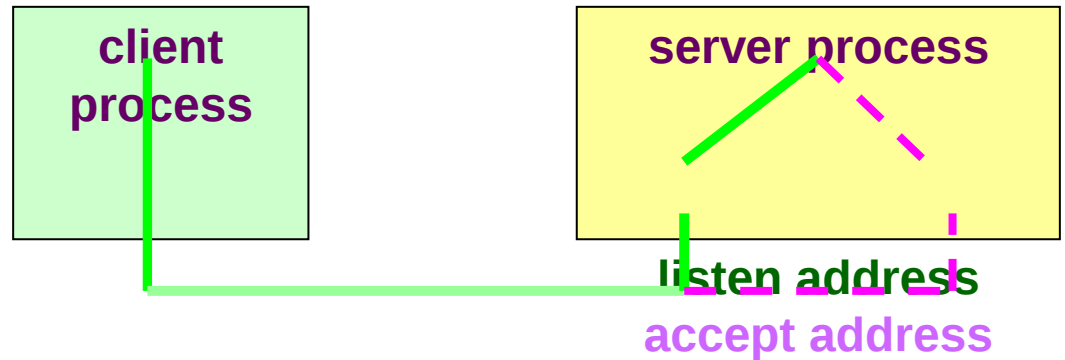
- Analizirajmo **sledeći program koji predstavlja serverski proces**.
- **proces kreira stream socket u UNIX sistem domenu** i **vezuje mu ime sockname** na njega.
- Zatim se pozove **listen SC** da **specificira interni queue** za dolazeće poruke i **ulazi u petlju**, čekajući dolazeće zahteve.
- **SC accept spava** sve dok **protokol ne objavi da je zahtev za konekciju upućen ka tom socketu**.
- Zatim, **accept SC vraća novi deskriptor za dolazeće zahteve**.
- **Serverski proces fork-uje proces da komunicira sa klijentskim procesom: roditelj i dete zatvaraju njihove deskriptore** tako da ne učestvuju u **komunikacionom saobraćaju drugog procesa**.
- **Proces dete obavlja svoju konverzaciju sa klijentskim procesom, završavajući posle povratka iz SC(read)**.
- **Server proces ostaje u petlji i čeka na novi zahtev za konekciju u accept SC**.

server process example

- server proces in the UNIX System Domain
- #include <sys/types.h>
- #include <sys/socket.h>
- main()
- {
- int sd,ns;
- char buf[256];
- struct sockaddr sockaddr;
- int formlen;
- **sd=socket(AF_UNIX, SOCK_STREAM, 0);**
- /***bind name-** null char is not part of name*/
- **bind(sd, "sockname", sizeof("sockname"-1);**
- **listen(sd,1);**
-

server process example

```
for(;;)
{
    ns=accept(sd, &sockaddr, &fromlen);
    if(fork() == 0)
    {
        /*child*/
        close(sd);
        read(ns, buf, sizeof(buf);
        printf("server read %s", buf);
        exit();
    }
    close(ns);
}
```


server accepting a call

Client process

- Analizirajmo **klijent proces** koji sarađuje sa **serverskim procesom**.
- Klijent kreira socket u **istom domenu** kao **server proces** i
- šalje **connect** zahtev za ime **sockname**,
- koje je vezano za neki socket u serverskom procesu.
- Kada se **SC connect vrati**, klijent proces ima **VC ka serverskom procesu**.
- U ovom primeru, on upiše jednu poruku i izlazi(exit).

client proces in the UNIX System Domain

■ client proces in the UNIX System Domain

- `#include <sys/types.h>`
- `#include <sys/socket.h>`
- `main()`
- `{`
- `int sd,ns;`
- `char buf[256];`
- `struct sockaddr sockaddr;`
- `int formlen;`
- `sd=socket(AF_UNIX, SOCK_STREAM, 0);`
- `/*connect to name- null char is not part of name*/`
- `if(connect(sd, "sockname", sizeof("sockname"-1) == -1) exit();`
- `write(sd, "hello!",6)`
- `}`

Internet domain

- Ako server proces želi da **opslužuje procese na mreži**,
- **mora** da specificira **Internet domen u socket SC**, kao
- **socket(AF_INET, SOCK_STREAM, 0);**
- i obavi **bind mrežne adrese dobijene od name servera**.
- **BSD ima biblioteku za ove funkcije**.
- Slično, **drugi parametar u klijentovom connect SC treba da sadrži**
 - ☞ **adresnu informaciju**, potrebnu za identifikaciju **mašine na mreži** (routing adresu za slanje poruka na destination mašinu preko router mašine) i
 - ☞ **dodatne informacije** da identifikuju **partikularni socket na destination mašini**.
- **Ako server želi da osluškuje (listen) na mreži i lokalne procese,**
- **on treba da koristi 2 socketa,**
- **a select SC određuje koji klijent realizuje konekciju.**